

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblińska , Zenon Aleksa

w obecności oskarżyciela Prokuratora : Urszuli Błaszak

po rozpoznaniu dnia 06 października 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

T. S. , s. E. i M. z d. O. , urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że :

1. W okresie od dnia 11 września 2015 r. do dnia 18 września 2015 r. w L. woj. (...) działając z góry powziętym zamiarem , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził spółkę (...) S.C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5800 EURO (24445,73 zł wg. tabeli kursów średnich NBP z dnia 18.09.2015 r.) w ten sposób , że wprowadził w błąd firmę (...) S.C. co do faktu zlecenia płatności tytułem uregulowania zaległych zobowiązań finansowych poprzez przesłanie pocztą mailową z adresu (...) sfalszowanego potwierdzenia przelewu na kwotę 5800 EURO z rachunku firmowego (...) Sp. z o.o. Sp. kom o numerze (...) w Banku (...) S.A. działając tym samym na szkodę w/w pokrzywdzonego

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

2. W dniu 19 września 2015 r. w L. woj. (...) działając z góry powziętym zamiarem , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził spółkę (...) S.C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3000 EURO (12600 zł wg. tabeli kursów średnich NBP z dnia 18.09.2015 r.) w ten sposób , że wprowadził w błąd firmę (...) S.C. co do faktu zlecenia płatności tytułem uregulowania zaległych zobowiązań finansowych poprzez przesłanie pocztą mailową z adresu (...) sfalszowanego potwierdzenia przelewu na kwotę 3000 EURO z rachunku o numerze (...) w Banku (...) działając tym samym na szkodę w/w pokrzywdzonego

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

1. Oskarżonego T. S. w ramach czynu zarzucanego w pkt. 1 zarzutów uznaje za winnego tego że w okresie od dnia 11 września 2015 r. do dnia 18 września 2015 r. w L. woj. (...) będąc osobą uprawnioną do reprezentacji (...) Sp. z o.o. Sp. kom. działając z góry powziętym zamiarem , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził spółkę (...) S.C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5800 EURO (24394,22 zł wg. tabeli kursów średnich NBP z dnia 18.09.2015 r.) w ten sposób , że wprowadził w błąd firmę (...) S.C. co do faktu dokonania płatności tytułem uregulowania zobowiązań finansowych celem wykonania przez firmę (...) S.C. zleconych przez (...) Sp. z o.o. Sp. kom usług poprzez przesłanie pocztą mailowa z adresu (...) celem użycia za autentyczny podrobionego potwierdzenia przelewu na kwotę 5800 EURO z rachunku firmowego (...) Sp. z o.o. Sp. kom o numerze (...) w Banku (...) S.A. na konto pokrzywdzonego a następnie nigdy nie przelał na konto pokrzywdzonego kwoty 5800 EURO działając tym samym na szkodę w/w pokrzywdzonego to jest popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

2. Oskarżonego T. S. w ramach czynu zarzucanego w pkt. 2 zarzutów uznaje za winnego tego że w dniu 19 września 2015 r. w L. woj. (...) będąc osobą uprawnioną do reprezentacji (...) Sp. z o.o. Sp. kom. działając z góry powziętym zamiarem , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził spółkę (...) S.C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3000 EURO (12617,70 zł wg. tabeli kursów średnich NBP z dnia 19.09.2015 r.) w ten sposób , że wprowadził w błąd firmę (...) S.C. co do faktu dokonania płatności tytułem uregulowania zobowiązań finansowych celem wykonania przez firmę (...) S.C. zleconych przez (...) Sp. z o.o. Sp. kom usług poprzez przesłanie pocztą mailową z adresu (...) celem użycia za autentyczny podrobionego potwierdzenia przelewu na kwotę 3000 EURO z rachunku o numerze (...) w Banku (...) S.A. na konto pokrzywdzonego , a następnie nigdy nie przelał na konto pokrzywdzonego kwoty 3000 EURO działając tym samym na szkodę w/w pokrzywdzonego to jest popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

3. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego T. S. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1 i 2 wyroku i wymierza oskarżonemu T. S. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

4. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego T. S. kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;

5. Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego T. S. do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby ;

6. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego T. S. obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.C. I. W. , Z. M. kwoty 30000 zł (trzydzieści tysięcy złotych);

7. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego T. S. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 220/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.C. której współnikami są Z. M. i I. W. świadczy firmom transportowym z którymi współpracuje między usługi naprawy samochodów ciężarowych przez mechaników pracujących w ich bazach poza granicami Polski oraz pokrywania gotówką kosztów mandatów nałożonych na kierowców tych firm transportowych w celu zwolnienia zatrzymanego przez policję samochodu. Jedną z firm transportowych współpracujących z (...) S.C. była (...) Sp. z o.o. Sp. kom reprezentowana przez oskarżonego T. S. (współnika i prezesa zarządu tej spółki) .

W dniu 11 września 2015 r. oskarżony T. S. skontaktował się e-mailowo ze Z. M. i poprosił go w pokryciu kosztów holowania i naprawie samochodu ciężarowego firmy (...) Sp. z o.o. Sp. kom który zepsuł się we W. na autostradzie oraz o pożyczkę na koszty holowania tego samochodu i jego naprawy . Wobec faktu iż (...) Sp. z o.o. Sp. kom zalegała (...) S.C. kwotę 100000 zł tytułem wcześniej wykonanych zleceń Z. M. uzależnił wykonaniu tego zlecenia od pokrycia części należności za wcześniej wykonanie usługi oraz jak najszybsze pokrycie kosztów tego zlecenia . Oskarżony T. S. wobec ustaleń poczynionych ze Z. M. dokonał przelewu na poczet pokrycia części tych należności w dniu 11 września 2015 r. o godzinie 14:50:05 kwoty 3900 euro z rachunku firmowego (...) Sp. z o.o. Sp. kom o numerze (...) w Banku (...) S.A. na rachunek (...) S.C. (k. 4) i zobowiązał się do jak najszybszej wpłaty kwoty 7000 euro . Oskarżony T. S. w dniu 11 września 2015 r. o godz. 14:52 przesłał e-mailem z adresu (...) w/w potwierdzenie przelewu wygenerowane z sytemu komputerowego Banku (...) S.A. . Po dokonaniu tego przelewu mechanicy (...) S.C. na polecenie Z. M.

udali się na autostradę w okolicach M. we W. gdzie pokryli koszt holowania ciężarówki I. (...) nr rej. (...) należącej do (...) Sp. z o.o. Sp. kom przez służby utrzymania ruch tej autostrady w kwocie 1400 euro i dokonali naprawy tej ciężarówki wymieniając turbosprężarkę (k. 5) . W dniu 18 września 2015 r. oskarżonego T. S. wobec wykonania usług związanych z pokryciem kosztów holowania i naprawy ciężarówki I. (...) nr rej. (...) działając z góry powziętym zamiarem , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wysłał do Z. M. celem użycia za autentyczny e-maila z adresu (...) zawierającego podrobione potwierdzenie przelewu na kwotę 5800 EURO z rachunku firmowego (...) Sp. z o.o. Sp. kom o numerze (...) w Banku (...) S.A. w celu wprowadzenia Z. M. w błąd co do faktu wpłacenia tej kwoty na konto (...) S.C. (k. 6) . Oskarżony T. S. jednak nigdy nie dokonał wpłaty kwoty 5800 euro – przelew ten nie został wykonany w dniu 18 września 2015 r. – jak to wynikało z w/w sfalszowanego potwierdzenia wpłaty (k. 98-99 i k. 152-156) . To sfalszowane potwierdzenie przelewu jest dokumentem w rozumieniu art. 7 ust 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo Bankowe (t.j. Dz.U z 2017 r. , poz. 1876) , jednak nie zostało wygenerowane przez system komputerowy Banku (...) S.A. , gdyż oskarżony T. S. w dniu 18 września 2015 r. o godzinie 08:42:48 nie dokonał tego przelewu (k. 98-99 i k. 152-156) . Z treści sfalszowanego potwierdzenia przelewu z dnia 18 września 2015 r. z godziny 08:42:48 wynika iż osoba autoryzująca ten przelew za pomocą tokena USB był oskarżony T. S. (k. 6) . Ponadto sfalszowane potwierdzenie przelewu z dnia 18 września 2015 r. (k. 6) odpowiada szatą graficzną potwierdzeniu przelewu z dnia 11 września 2015 r. (k. 4) który został wykonany z przez oskarżonego T. S. z konta firmowego (...) Sp. z o.o. Sp. kom o numerze (...) w Banku (...) S.A. na konto (...) S.C. . Z. M. był więc przekonany wobec otrzymania e-mailem od oskarżonego T. S. potwierdzenia dokonania wpłaty na kwotę 5800 euro która nosiło wszystkie cechy autentycznego potwierdzenia wpłaty wygenerowanego z sytemu bankowego Banku (...) S.A. iż oskarżony T. S. wpłacił tą kwotę na konto (...) S.C. , dlatego podjął decyzję o dalszej kontynuacja współpracy z oskarżonym T. S. i reprezentowana rzez niego firmą (...) Sp. z o.o. Sp. kom .

Po kilku dniach gdy Z. M. sprawdził konto firmowe konto (...) S.C. w (...) Bank S.A. okazało się iż oskarżony T. S. nie wpłacił w dniu 18 września 2015 r. , ani też w kolejnych dniach kwoty 5800 euro której dotyczyło przesłane e-mailem w/w sfalszowane potwierdzenie wpłaty z dnia 18 września 2015 r. (k. 6) . W wyniku tego działania oskarżonego (...) S.C. poniosło straty w kwocie 5800 EURO (24394,22 zł wg. tabeli kursów średnich NBP z dnia 18.09.2015 r.) .

W dniu 19 września 2015 r. w godzinach porannych oskarżony T. S. skontaktował się telefonicznie i e-mailowo z Z. M. wobec faktu zatrzymania przez policję we F. w miejscowości V. samochodu ciężarowego marki M. należącego (...) Sp. z o.o. Sp. kom i poprosił Z. M. by mechanik jego firmy zapłacił mandat nałożony przez francuską policję w kwocie 2520 euro informując iż jeszcze tego dnia przeleje na konto (...) S.C. kwotę 3000 euro celem pokrycia kosztów związanych z zapłatą tego mandatu . Z. M. będąc błędnie przekonany że oskarżony T. S. wywiązał się z wcześniejszych zobowiązań wobec jego firmy wyraził na to zgodę . W dniu 19 września 2015 r. o godzinie 09:04 oskarżony T. S. działając z góry powziętym zamiarem , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wysłał do Z. M. celem użycia za autentyczny e-maila z adresu (...) zawierającego podrobione potwierdzenie przelewu na kwotę 3000 EURO z rachunku o numerze (...) w Banku (...) S.A. na konto (...) S.C. w celu wprowadzenia Z. M. w błąd co do faktu wpłacenia tej kwoty (k. 9) . Oskarżony T. S. jednak nigdy nie dokonał wpłaty kwoty 3000 euro – przelew ten nie został wykonany w dniu 19 września 2015 r. – jak to wynikało z w/w potwierdzenia wpłaty (k. 11, k. 92 i 105a) . To sfalszowane potwierdzenie przelewu jest dokumentem w rozumieniu art. 7 ust 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo Bankowe (t.j. Dz.U z 2017 r. , poz. 1876) (co wprost wynika z treści tego dokumentu k. 9) , jednak nie zostało wygenerowane przez system komputerowy Banku (...) S.A., gdyż oskarżony T. S. w dniu 19 września 2015 r. o godzinie 09:00:25 nie dokonał tego przelewu (k. 11, k. 92, i 105a) . Z treści sfalszowanego potwierdzenia przelewu z dnia 19 września 2015 r. wynika iż potwierdzenie sporządzono w dniu 19 września 2015 r. o godz. 09:00:25 i potwierdzenie to odpowiadało szatą graficzną autentycznym potwierdzeniom przelewu wygenerowanym przez system komputerowy (...) S.A. (k. 9) .

(...) S.C. na polecenie Z. M. , który sądził iż oskarżony T. S. dokonał wpłaty kwoty 3000 euro na konto (...) S.C. i przesłał mu o godzinie 09.04 w dniu 19 września 2015 r. autentyczne (nie sfalszowane) potwierdzenie wpłaty, udał się na miejsce zatrzymania samochodu ciężarowego marki M. należącego do (...) Sp. z o.o. Sp. kom w miejscowości V. we F. . Następnie pracownik (...) S.C. zapłaci w dniu 19 września 2015 r. o godzinie 13:40 mandat nr (...) w łącznej kwocie 2520 euro (k. 10) .

Po kilku dniach gdy Z. M. sprawdził konto firmowe konto (...) S.C. w (...) Bank S.A. okazało się iż oskarżony T. S. nie wpłacił w dniu 19 września 2015 r. , ani też w kolejnych dniach również kwoty 3000 euro której dotyczyło przesłane e-mailem w/w sfalszowane potwierdzenie wpłaty z dnia 19 września 2015 r. (k. 9) . W wyniku działania oparzonego (...) S.C. poniosło straty w kwocie w kwocie 3000 EURO (12617,70 zł wg. tabeli kursów średnich NBP z dnia 19.09.2015 r.).

(...) Sp. z o.o. Sp. kom ani oskarżony T. S. do dnia dzisiejszego nie zwrócił (...) S.C. kwoty 5800 euro i kwoty 3000 euro, gdyż oskarżony T. S. twierdził iż (...) Sp. z o.o. Sp. kom nie posiada środków na zapłatę tych zobowiązań .

Oskarżony T. S. ma ukończone 44 lata, jest żonaty , ma na utrzymaniu 2 dzieci , nie pracuje i pozostaje na utrzymaniu żony , nie był karany (k. 150) , nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego T. S. (k. 132 i k. 162) , zeznań świadka Z. M. (k. 15-16, k. 57-58 i k. 163- 164) , zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 1-2) , wydruku e-maila (k. 3) , wydruku przelewu zagranicznego (k. 4) , kosztów holowania (k. 5) , wydruku przelewu zagranicznego (k. 6) , wydruku e-maila odnośnie wpłaty za mandat (k. 7, k. 8) , potwierdzenia realizacji przelewu (k. 9) , kserokopii mandatu w języku francuskim (k. 10) , pisma (...) (k. 11) , wydruku z konta (...) Sp. z o.o. Sp. kom (k. 51- 55) , potwierdzenia dokonania operacji (k. 59- 81) , informacji z KRS (k. 82-85) , pisma z (...) (k. 92) , potwierdzenia realizacji przelewu (k. 95) , pisma R. P. wraz z płytą DVD (k. 98-99) , postanowienia o umorzeniu postępowania (k. 103-104) , pisma (...) (k. 105 a) , zażalenia (k. 109) , postanowienia Prokuratury Rejonowej w L. o uwzględnieniu zażalenia (k. 112-113) , tabeli średnich kursów NBP na dzień 18.09.2015 r. i na dzień 21.09.2015 r. (k. 116 - 117) , karty karnej (k. 121, k. 150) i wydruk z płyty DVD z k. 99 (k. 152-156) .

Oskarżony T. S. stanął pod zarzutami , iż :

1. W okresie od dnia 11 września 2015 r. do dnia 18 września 2015 r. w L. woj. (...) działając z góry powziętym zamiarem , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził spółkę (...) S.C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5800 EURO (24445,73 zł wg. tabeli kursów średnich NBP z dnia 18.09.2015 r.) w ten sposób , że wprowadził w błąd firmę (...) S.C. co do faktu zlecenia płatności tytułem uregulowania zaległych zobowiązań finansowych poprzez przesłanie pocztą mailową z adresu (...) sfalszowanego potwierdzenia przelewu na kwotę 5800 EURO z rachunku firmowego (...) Sp. z o.o. Sp. kom o numerze (...) w Banku (...) S.A. działając tym samym na szkodę w/w pokrzywdzonego to jest popełnienia czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

2. W dniu 19 września 2015 r. w L. woj. (...) działając z góry powziętym zamiarem , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził spółkę (...) S.C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3000 EURO (12600 zł wg. tabeli kursów średnich NBP z dnia 18.09.2015 r.) w ten sposób , że wprowadził w błąd firmę (...) S.C. co do faktu zlecenia płatności tytułem uregulowania zaległych zobowiązań finansowych poprzez przesłanie pocztą mailową z adresu (...) sfalszowanego potwierdzenia przelewu na kwotę 3000 EURO z rachunku o numerze (...) w Banku (...) działając tym samym na szkodę w/w pokrzywdzonego to jest popełnienia czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Oskarżony T. S. podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień (k. 132) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony T. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił iż on w żaden sposób nie chciał oszukać firmy (...) S.C. , a dokumenty które wysłał nie są dokumentami sfalszowanymi i dokumentami potwierdzającymi przelew pieniędzy. Oskarżony T. S. następnie stwierdził jednak iż nie pamiętam żeby była taka sytuacja iż nie wykonał przelewów do firmy (...) S.C. oraz że w jego ocenie on nie wysłał e-mailem potwierdzenia przelewów i dokumentów do tej firmy . Oskarżony T. S. przyznał jednak iż nikt inny nie posługiwał się adresem mailowym (...) . Z dalszych wyjaśnień oskarżonego T. S. wynika iż nie pamiętam czy (...) Sp. z o.o. Sp. kom przesłała na konto (...) S.C. kwotę 5800 euro i kwotę 3000 euro jednak świadczenie usługi przez tą firmę

(...) nigdy nie było uzależnione od przedpłaty. Ponadto z wyjaśnień oskarżonego T. S. wynika iż we wrześniu 2015 r. był prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. Sp. kom (k. 162) .

Na wiarę zasługuje wyjaśnienia oskarżonego T. S. w części w której przyznał iż wysłał potwierdzenia przelewów do firmy (...) S.C. oraz że to on posługiwał się adresem mailowym (...) . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego T. S. w której wynika iż we wrześniu 2015 r. był prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. Sp. kom . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego T. S. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza zeznaniami świadka Z. M. (k. 15-16, k. 57-58 i k. 163- 164) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentami w postaci : wydruku e-maila (k. 3) , wydruku przelewu zagranicznego (k. 4) , kosztów holowania (k. 5) , wydruku przelewu zagranicznego(k. 6) , wydruku e-maila odnośnie wpłaty za mandat (k. 7, k. 8) , potwierdzenia realizacji przelewu (k. 9) , kserokopii mandatu w języku francuskim (k. 10) i informacji z KRS (k. 82-85) .

Należy wskazać iż wyjaśnień oskarżonego T. S. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę wynika wprost iż popełnił on zarzucane mu czyny z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego T. S. pozostałym zakresie zwłaszcza odnośnie faktu iż po tym jak przyznał że to on wysyłał te dokumenty następnie stwierdził iż jednak to nie on wysyłał e-mailem dokumenty w tym potwierdzenia przelewów do (...) S.C. oraz że nie pamięta czy (...) Sp. z o.o. Sp. kom przesłała na konto (...) S.C. kwotę 5800 euro i kwotę 3000 euro . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego T. S. stanowią przyjętą przez niego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione przez niego czyny. Należy zauważyć iż na początku swoich wyjaśnień oskarżony T. S. przyznał iż wysyłał do (...) S.C. dokumenty , które w jego ocenie nie są dokumentami sfalszowanymi i dokumentami potwierdzającymi przelew pieniędzy . Należy jednak stwierdzić iż te dokumenty o których mówił oskarżony T. S. w swoich wyjaśnieniach w postaci potwierdzeń przelewów (które niewątpliwie są nieautentyczne i zostały sfalszowane – k. 6, 9 i k. 11, k. 92, 105a oraz k. 98-99 i k. 152-156) są dokumentami w rozumieniu art. 7 ust 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo Bankowe (t.j. Dz.U z 2017 r. , poz. 1876) – co zresztą wynika z treści jednego z tych nieautentycznych i sfalszowanych potwierdzeń (k. 9) . Oskarżony T. S. – będący z wykształcenia księgowym doskonale wiedział o tym fakcie. Ponadto z wyjaśnień oskarżonego T. S. wynika iż we wrześniu 2015 r. był prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. Sp. kom oraz że to on posługiwał się adresem mailowym (...) . Należy wskazać iż zeznań świadka Z. M. wynika w jakich okolicznościach w dniu 18 września 2015 r. i 19 września 2015 r. oskarżony T. S. przesłał mu e-mailem dwa sfalszowane potwierdzenia dokonania przelewu na konto (...) S.C. kwoty 5800 euro i 3000 euro oraz z czego wynikało to zobowiązanie . Ponadto z zeznań świadka Z. M. wynika iż kwoty 5800 euro i 3000 euro których wpłatę udokumentowano tymi sfalszowanymi potwierdzeniami przelewów przesłanymi mu e-mailem przez oskarżonego T. S. nigdy nie wpłynęły na konto (...) S.C. (k. 15-16, k. 57-58 i k. 163- 164) . Ponadto z zeznań świadka Z. M. oraz dokumentów w postaci wydruku e-maila (k. 3) , wydruku przelewu zagranicznego (k. 4) , kosztów holowania (k. 5) , wydruku przelewu zagranicznego (k. 6) , wydruku e-maila odnośnie wpłaty za mandat (k. 7, k. 8) , potwierdzenia realizacji przelewu (k. 9) i kserokopii mandatu w języku francuskim (k. 10) wynika iż oskarżony T. S. prowadził rozmowy telefoniczne i korespondencję e-mailową ze Z. M. w okresie od dnia 11 września 2015 r. do dnia 18 września 2015 r. i w dniu 19 września 2015 r. oraz dołączył do tej korespondencji e-mailowej w celu użycia za autentyczne sfalszowanego potwierdzenie przelewu na kwotę 5800 EURO z rachunku firmowego (...) Sp. z o.o. Sp. kom o numerze (...) w Banku (...) S.A. oraz sfalszowane potwierdzenia przelewu na kwotę 3000 EURO z rachunku o numerze (...) w Banku (...) . Ponadto z dokumentów w postaci: pisma (...) (k. 11) , wydruku z konta (...) Sp. z o.o. Sp. kom (k. 51- 55) , potwierdzenia dokonania operacji (k. 59- 81) , pisma z (...) (k. 92) , potwierdzenia realizacji przelewu (k. 95) , pisma R. P. wraz z płytą DVD (k. 98-99) , pisma (...) (k. 105 a) i wydruk z płyty DVD z k. 99 (k. 152-156) wynika wprost iż (...) Sp. z o.o. Sp. kom nie dokonała wpłaty na konto (...) S.C. kwoty 5800 euro i kwoty 300 euro których wpłata została udokumentowana w w/w sfalszowanymi potwierdzeniami przelewu przesłanych przez oskarżonego T. S. e-mailem z adresu (...) do Z. M. – współnika (...) S.C. .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego T. S. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadka Z. M. jako jasnym , dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego . Fakt, że wymieniony wyżej świadek precyzyjnie określa zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń.

Z zeznań świadek Z. M. - współnika (...) S.C. wynika iż jego firma w okresie objętym aktem oskarżenia współpracowała z (...) Sp. z o.o. Sp. kom , którą reprezentował oskarżony T. S.. Świadek Z. M. wskazał iż (...) S.C. świadczy firmą transportowym z którymi współpracuje w tym (...) Sp. z o.o. Sp. kom między innymi usługi naprawy samochodów przez mechaników pracujących w ich bazach poza granicami Polski oraz pokrywania kosztów mandatów które ich mechanicy płacili gotówką w celu zwolnienia zatrzymanego przez policję samochodu , a następnie współpracujące z nimi firmy zwracały im te wpłacone w celu pokrycia kosztów mandatu pieniądze. Świadek Z. M. stwierdził iż w dniu 11 września 2015 r. skontaktował się z nim e-mailowo oskarżony T. S. i poprosił go w pokryciu kosztów holowania i naprawie samochodu ciężarowego firmy (...) Sp. z o.o. Sp. kom który zepsuł się we W. na autostradzie oraz o pożyczkę na koszty holowania tego samochodu i jego naprawy . Wobec faktu iż (...) Sp. z o.o. Sp. kom zalegała (...) S.C. kwotę 100000 zł tytułem wcześniej wykonanych zleceń oskarżony T. S. dokonał wpłaty na poczet pokrycia części tych należności kwoty 3900 euro. Z dalszych zeznań świadka Z. M. wynika iż po dokonaniu tego przelewu celem kontynuowania współpracy z firmą oskarżonego mechanicy jego firmy pokryli koszty holowania tego samochodu ciężarowego oraz dokonali jego naprawy . W dniu 18 września 2015 r. otrzymał od oskarżonego T. S. e-maila do którego dołączone było potwierdzenie przelewu na konto (...) S.C. kwoty 5800 euro z konta (...) Sp. z o.o. Sp. kom w Banku (...) S.A.. Jednak na konto jego firmy nigdy nie wpłynęła ta kwota 5800 euro której przelew miał zostać zlecony przez oskarżonego T. S. w dniu 18 września 2015 r. .W swoich dalszych zeznaniach świadek Z. M. wskazał iż po zatrzymaniu w dniu 19 września 2015 r. przez policję we F. samochodu należącego (...) Sp. z o.o. Sp. kom skontaktował się z nim telefonicznie oskarżony T. S. i poprosił by mechanik jego firmy zapłacił mandat nałożony przez francuską policję w kwocie 2520 euro informując iż jeszcze tego dnia przeleje na konto (...) S.C. kwotę 3000 euro celem pokrycia kosztów związanych z zapłatą tego mandatu . (...) S.C. udał się na miejsce zatrzymania samochodu ciężarowego należącego do (...) Sp. z o.o. Sp. kom i uiścił ten mandat w dniu 19 września 2015 r. . Wcześniej tego samego dnia oskarżony T. S. o godzinie 09:04 przesłał na jego skrzynkę e-mailowa potwierdzenie przelewu na konto (...) S.C. kwoty 3000 euro z rachunku w Banku (...) . Z zeznań świadka Z. M. wynika jednak iż kwota ta nigdy nie wpłynęła na konto (...) S.C. a Bank (...) poinformował go że taka operacja nigdy nie była zlecona przez (...) Sp. z o.o. Sp. kom . Świadek Z. M. stwierdził ponadto iż pomimo licznych rozmów z oskarżonym T. S. i e-maili wysyłanych do (...) Sp. z o.o. Sp. kom ten nigdy nie spłacił zaległości (...) Sp. z o.o. Sp. kom , która jest obecnie winna (...) S.C. kwotę około 150000 zł w tym te kwoty : 5800 euro i 3000 euro, twierdząc iż nie dysponuje taką kwotą pieniędzy (k. 15-16, k. 57-58 i k. 163- 164).

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony T. S. w ramach czynu zarzucanego w pkt. 1 zarzutów został uznany za winnego tego że w okresie od dnia 11 września 2015 r. do dnia 18 września 2015 r. w L. woj. (...) będąc osobą uprawnioną do reprezentacji (...) Sp. z o.o. Sp. kom. działając z góry powziętym zamiarem , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził spółkę (...) S.C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5800 EURO (24394,22 zł wg. tabeli kursów średnich NBP z dnia 18.09.2015 r.) w ten sposób , że wprowadził w błąd firmę (...) S.C. co do faktu dokonania płatności tytułem uregulowania zobowiązań finansowych celem wykonania przez firmę (...) S.C. zleconych przez (...) Sp. z o.o. Sp. kom usług poprzez przesłanie poczta mailowa z adresu (...) celem użycia za autentyczny podrobionego potwierdzenia

przelewu na kwotę 5800 EURO z rachunku firmowego (...) Sp. z o.o. Sp. kom o numerze (...) w Banku (...) S.A. na konto pokrzywdzonego a następnie nigdy nie przelał na konto pokrzywdzonego kwoty 5800 EURO działając tym samym na szkodę w/w pokrzywdzonego to jest popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Oskarżony T. S. w ramach czynu zarzucanego w pkt. 2 zarzutów został uznany za winnego tego że w dniu 19 września 2015 r. w L. woj. (...) będąc osobą uprawnioną do reprezentacji (...) Sp. z o.o. Sp. kom. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził spółkę (...) S.C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3000 EURO (12617,70 zł wg. tabeli kursów średnich NBP z dnia 19.09.2015 r.) w ten sposób, że wprowadził w błąd firmę (...) S.C. co do faktu dokonania płatności tytułem uregulowania zobowiązań finansowych celem wykonania przez firmę (...) S.C. zleconych przez (...) Sp. z o.o. Sp. kom usług poprzez przesłanie pocztą mailową z adresu (...) celem użycia za autentyczny podrobionego potwierdzenia przelewu na kwotę 3000 EURO z rachunku o numerze (...) w Banku (...) S.A. na konto pokrzywdzonego, a następnie nigdy nie przelał na konto pokrzywdzonego kwoty 3000 EURO działając tym samym na szkodę w/w pokrzywdzonego to jest popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

Przepis art. 286 § 1 k.k. stanowi, że karze podlega kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Przedmiotem ochrony są wskazanym w tym przepisie są prawa majątkowe. Treść art. 286 § 1 k.k. określa odpowiedzialność za oszustwo, którym według tego przepisu jest motywowane celem korzyści majątkowej doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranej czynności. Istota tego przestępstwa polega więc na posłużeniu się fałszem jako czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej.

„Wprowadzenie w błąd” polega na tym, iż sprawca własnymi podstępными zabiegami doprowadza pokrzywdzonego do mylnego wyobrażenia o określonym stanie rzeczy (np. co do wartości przedmiotu, cech sprzedawanego lub nabywanego towaru, możliwości uzyskania korzyści z zawartej transakcji itp.). Ta postać oszustwa nazywana jest „oszustwem czynnym. Natomiast „wyzyskanie błędu” - to celowe skorzystanie z mylnego wyobrażenia o wartości rzeczy, skutkach transakcji itp., w jakim znajduje się pokrzywdzony. Tę formę oszukańczego zachowania nazywa się niekiedy „oszustwem biernym”, co jednak nie jest ściśle, gdyż sprawca musi przejawiać określoną aktywność, aby wyzyskać błąd pokrzywdzonego. Przedmiotem wykonawczym oszustwa jest mienie w znaczeniu szerokim obejmującym zarówno uszczerbek majątkowy (damnum emergens), jak i utracone korzyści (lucrum cessans), jeżeli są następstwem niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego. (za Komentarz do art.286 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) .

Przestępstwo oszustwa ma charakter materialny, przy czym skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem własnym lub cudzym przez osobę wprowadzoną w błąd lub której błąd został przez sprawcę wyzyskany. Dopóki takie rozporządzenie nie nastąpi, a sprawca podejmie oszukańcze zabiegi mające na celu jego uzyskanie, można mówić jedynie o usiłowaniu, a nie o dokonaniu oszustwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 1999 r., V KKN 513/97, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 6). Oszustwo jest przestępstwem kierunkowym, w którym celem działania sprawcy jest uzyskanie szeroko pojętej korzyści majątkowej, która może polegać zarówno na uzyskaniu zysku (zwiększeniu aktywów), jak i na zmniejszeniu pasywów.

Natomiast przepis art. 270 § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa. Występek ten ma charakter umyślny. Przedmiotem ochrony jest publiczne zaufanie do dokumentów, a ściślej mówiąc do ich autentyczności i rzetelności, co stanowi podstawowy warunek pewności obrotu prawnego (tak wyrok Sądu Najwyższego z 3 VI 1996 r., II KKN 24/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 2, poz. 5). Przestępstwo określone w art. 270 § 1 k.k., zwane fałszerstwem materialnym dokumentu, może polegać na jego podrobieniu, przerobieniu albo na używaniu jako autentyczny dokumentu podrobionego lub przerobionego. Przez podrobienie dokumentu rozumie się sporządzenie przedmiotu (pisma, druku itp.), który ma

imitować dokument autentyczny. Z podrobieniem dokumentu mamy do czynienia, gdy nie pochodzi od tej osoby, w imieniu której został sporządzony (tak wyrok Sądu Najwyższego z 27 XI 2000 r., III KKN 233/98, Orz. Prok. i Pr. 2001, nr 5, poz. 4). Podmiotowym znamieniem przestępstwa podrobienia lub przerobienia dokumentu jest działanie sprawcy w celu użycia go jako autentycznego. Jest to zatem, w obu tych odmianach, przestępstwo kierunkowe. Sprawca nie musi przy tym zmierzać do natychmiastowego użycia dokumentu, wystarczy że towarzyszy mu zamiar użycia sfałszowanego dokumentu w przyszłości (tak Komentarz do art. 270 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, Dom Wydawniczy ABC, 2006, wyd. III.).

Dla bytu przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. zupełnie obojętne jest to, czy osoba, której podpis podrobiono na dokumencie, wiedziała o tym lub wyraziła na to zgodę, czy też nie. Dokument jest bowiem podrobiony wówczas, gdy nie pochodzi od osoby, w której imieniu został sporządzony. Podpisanie innej osoby jej nazwiskiem na dokumencie mającym znaczenie prawne, nawet za zgodą tej osoby, stanowi przestępstwo z art. 265 k.k. z 1969 r. (tak wyrok z dnia 25 października 1979 r. II KR 10/79 OSNPG 1980/11 poz. 127 str. 7). Przestępstwo z art. 270 k.k. jest przestępstwem formalnym. Dla bytu tego przestępstwa jest przy tym obojętne, czy ktoś poniósł przez to szkodę, czy też nie (tak wyrok Sądu Najwyższego z 14 marca 1959 r. V K 430/59 Służba MO nr 2 str. 349-350) (tak wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 9 września 2002 r. V KKN 29/2001 Prokuratura i Prawo - dodatek 2003/2 poz. 5).

Zgodnie z treścią art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Przepis ten określa zasady orzekania w sytuacjach tzw. zbiegu przepisów ustawy, to znaczy w sytuacji, gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej. W przepisie tym ustanowiono zasadę kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy, który polega na tym, że gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej, sprawca zostaje skazany na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

W powyższej sprawie oskarżony T. S. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 286 § 1 k.k. w zb. art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanego w pkt. 1 i 2 wyroku. Oskarżony T. S. w okresie od dnia 11 września 2015 r. do dnia 18 września 2015 r. w L. woj. (...) będąc osobą uprawnioną do reprezentacji (...) Sp. z o.o. Sp. kom. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził spółkę (...) S.C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5800 EURO (24394,22 zł wg. tabeli kursów średnich NBP z dnia 18.09.2015 r.). Działanie oskarżonego T. S. polegało na tym iż wprowadził w błąd firmę (...) S.C. co do faktu dokonania płatności tytułem uregulowania zobowiązań finansowych celem wykonania przez firmę (...) S.C. zleconych przez (...) Sp. z o.o. Sp. kom usług poprzez przesłanie pocztą mailową z adresu (...) celem użycia za autentyczny podrobionego potwierdzenia przelewu na kwotę 5800 EURO z rachunku firmowego (...) Sp. z o.o. Sp. kom o numerze (...) w Banku (...) S.A. na konto pokrzywdzonego. Oskarżony T. S. nigdy jednak nie przelał na konto pokrzywdzonego (...) S.C. kwoty 5800 EURO (24394,22 zł wg. tabeli kursów średnich NBP z dnia 18.09.2015 r.) działając tym samym na szkodę pokrzywdzonego (...) S.C..

Następnie oskarżony T. S. w dniu 19 września 2015 r. w L. woj. (...) będąc osobą uprawnioną do reprezentacji (...) Sp. z o.o. Sp. kom. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził spółkę (...) S.C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3000 EURO (12617,70 zł wg. tabeli kursów średnich NBP z dnia 19.09.2015 r.). Działanie oskarżonego T. S. polegało na tym iż wprowadził w błąd firmę (...) S.C. co do faktu dokonania płatności tytułem uregulowania zobowiązań finansowych celem wykonania przez firmę (...) S.C. zleconych przez (...) Sp. z o.o. Sp. kom usług poprzez przesłanie pocztą mailową z adresu (...) celem użycia za autentyczny podrobionego potwierdzenia przelewu na kwotę 3000 EURO z rachunku o numerze (...) w Banku (...) S.A. na konto pokrzywdzonego. Oskarżony T. S. nigdy nie przelał na konto pokrzywdzonego (...) S.C. kwoty 3000 EURO (12617,70 zł wg. tabeli kursów średnich NBP z dnia 19.09.2015 r.) działając tym samym na szkodę pokrzywdzonego (...) S.C. .

Należy zauważyć iż niekorzystne rozporządzenie mieniem to pojęcie szersze niż od terminów „szkoda” i „strata”, a powstanie szkody w mieniu nie jest warunkiem koniecznym uznania rozporządzenia mieniem za niekorzystne (pro postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2001 r. V KKN 96/99) . Ponadto należy podnieść iż ustawowe znamię, stanowiące skutek przestępstwa oszustwa określonego w art. 286 § 1 k.k., wypełnione zostaje wtedy,

gdy sprawca , działając w sposób opisany w tym przepisie , doprowadza inną osobę do rozporządzenia mieniem , w wyniku którego dochodzi do pogorszenia sytuacji majątkowej pokrzywdzonego . Przyjęcie , iż rozporządzenie mieniem miało charakter niekorzystny , nie stoi na przeszkodzie wypełnienia świadczenia wzajemnego przez sprawcę (pro wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 stycznia 2001 r.) . Dla oceny , czy rozporządzenie mieniem było niekorzystne , istotne jest jedynie to , czy w jego wyniku doszło do ogólnego pogorszenia sytuacji majątkowej pokrzywdzonego lub zwiększenia ryzyka po stronie pokrzywdzonego (pro wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2000 r. V KKN 267/00 ; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2000 r. , III KKN 86/89) . Należy podnieść iż przepis art. 286 § 1 k.k. mówi , że skutkiem opisanego w nim zachowania musi być doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem. Niewątpliwym jest iż zachowanie oskarżonego T. S. spełniło te przesłanki gdyż na skutek jego oszukańczych zabiegów pokrzywdzony (...) S.C. wykonał usługi zlecone przez (...) Sp. z o.o. Sp. kom. znajdując się w przekonaniu iż oskarżony T. S. przelał na konto pokrzywdzonego należność za wykonanie tych usług . Należy wskazać iż oskarżony E. S. by uzyskać te skutek posłużył się w celu użycia go za autentyczny podrobionymi : potwierdzeniem przelewu na kwotę 5800 EURO z rachunku firmowego (...) Sp. z o.o. Sp. kom o numerze (...) w Banku (...) S.A. na konto pokrzywdzonego (...) S.C. (k. 6) i podrobionym potwierdzeniem przelewu na kwotę 3000 EURO z rachunku o numerze (...) w Banku (...) S.A. na konto pokrzywdzonego (...) S.C. (k. 9) . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadka Z. M. (k. 15-16, k. 57-58 i k. 163- 164) w zakresie jaki Sąd dał im wiarę oraz z dokumentów w postaci : zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 1-2) , wydruku e-maila (k. 3) , wydruku przelewu zagranicznego (k. 4) , kosztów holowania (k. 5) , wydruku przelewu zagranicznego (k. 6) , wydruku e-maila odnośnie wpłaty za mandat (k. 7, k. 8) , potwierdzenia realizacji przelewu (k. 9) , kserokopii mandatu w języku francuskim (k. 10) , pisma (...) (k. 11) , wydruku z konta (...) Sp. z o.o. Sp. kom (k. 51- 55) , potwierdzenia dokonania operacji (k. 59- 81) , informacji z KRS (k. 82-85) , pisma z (...) (k. 92) , potwierdzenia realizacji przelewu (k. 95) , pisma R. P. wraz z płytą DVD (k. 98-99) , pisma (...) (k. 105 a) i wydruk z płyty DVD z k. 99 (k. 152-156) . Należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 7 ust 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo Bankowe (t.j. Dz.U z 2017 r. , poz. 1876) oświadczenia woli związane z dokonywaniem czynności bankowych mogą być składane w postaci elektronicznej. Dokumenty związane z czynnościami bankowymi mogą być sporządzane na informatycznych nośnikach danych, jeżeli dokumenty te będą w sposób należyty utworzone, utrwalone, przekazane, przechowywane i zabezpieczone. Usługi związane z zabezpieczeniem tych dokumentów mogą być wykonywane przez banki, spółki tworzone przez banki z innymi podmiotami, a także przedsiębiorstwa pomocniczych usług bankowych. Wyżej wskazane potwierdzenia przelewów są więc dokumentami w rozumieniu art. 7 ust 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo Bankowe (t.j. Dz.U z 2017 r. , poz. 1876) . Należy wskazać iż te potwierdzenia przelewów nie mogły one zostać wygenerowane przez oskarżonego T. S. z systemu komputerowego tych banków gdyż oskarżony T. S. nigdy nie wykonał operacji wskazanych w tych potwierdzeniach przelewu i nie wpłacił na konto pokrzywdzonego (...) S.C. kwot pieniędzy wskazanych w tych potwierdzeniach przelewu . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadka Z. M. (k. 15-16, k. 57-58 i k. 163- 164) w zakresie jaki Sąd dał im wiarę oraz z dokumentów w postaci : wydruku e-maila (k. 3) , wydruku przelewu zagranicznego (k. 4) , kosztów holowania (k. 5) , wydruku przelewu zagranicznego (k. 6) , wydruku e-maila odnośnie wpłaty za mandat (k. 7, k. 8) , potwierdzenia realizacji przelewu (k. 9) , kserokopii mandatu w języku francuskim (k. 10) , pisma (...) (k. 11) , wydruku z konta (...) Sp. z o.o. Sp. kom (k. 51- 55) , potwierdzenia dokonania operacji (k. 59- 81) , pisma z (...) (k. 92) , potwierdzenia realizacji przelewu (k. 95) , pisma R. P. wraz z płytą DVD (k. 98-99) , pisma (...) (k. 105 a) i wydruk z płyty DVD z k. 99 (k. 152- 156) . Należy wskazać iż w swoich wyjaśnieniach oskarżony T. S. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę przyznał iż wysłał potwierdzenia przelewów do firmy (...) S.C. oraz że to on posługiwał się adresem mailowym (...) oraz iż we wrześniu 2015 r. był prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. Sp. kom (k. 162) . Ponadto z zeznań świadka Z. M. wynika iż w okresie od 11 września 2015 r. do 19 września 2015 r. kontaktował się z nim telefonicznie i e-mailowo w imieniu (...) Sp. z o.o. Sp. kom wyłącznie oskarżony T. S. (k. 15-16, k. 57-58 i k. 163- 164) .

Tym samym wina oskarżonego T. S. co do popełnienia przez niego czynów z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanych w pkt. 1 i 2 wyroku nie budzi wątpliwości .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego T. S. o nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego T. S. czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonych dobra oraz okoliczności działania oskarżonych . Oskarżony T. S. naruszyli bowiem dobro chronione prawem cudze mienie i wiarygodność dokumentów.

W powyższej sprawie Sąd jako okoliczność łagodzącą uznał fakt iż oskarżony T. S. nie był dotychczas karany (k. 150) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu T. S. : za czyn opisany w pkt. 1 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. karę 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. kare 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn opisany w pkt. 2 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. karę 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego T. S. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1 i 2 wyroku i wymierzył oskarżonemu T. S. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Orzeczona wobec oskarżonego T. S. łączna kara 1 roku pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy. Sąd wymierzoną oskarżonemu T. S. karę pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 2 lat na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k., uznając iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonego wagi popełnionego przez niego występku. Groźba zarządzenia wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżony T. S. będzie respektował porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte. Należy wskazać iż oskarżony T. S. nie był dotychczas karany (k. 150) oraz orzeczono karę pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym rok , tym samym zachodzą przesłanki wskazane w art. 69 § 1 k.k. umożliwiające zawieszenie orzeczonej wobec oskarżonego T. S. łącznej kary 1 roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego T. S. do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby w celu zapobieżenia kolejnego naruszenia przez oskarżonego porządku prawnego, zwłaszcza przez popełnienie przez niego podobnych przestępstw.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd nałożył na oskarżonego T. S. obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.C. I. W. , Z. M. kwoty 30000 zł (trzydzieści tysięcy złotych). Nałożenie na oskarżonego obowiązku częściowego naprawienia szkody ma zrealizować wobec nich cele wychowawcze i powstrzymać ich od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego T. S. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę dochody oskarżonego .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.